

Have vi ikke i Aarhundreder kæmpet og lidt under Menneffenes Uttraa efter anden Mands Guds, og skulle vi da gjøre alle Lovovertrædelser mod Eiendomsretten straflose og give Lovret op, fordi man hverken ved strengere eller mildere Straffe har kunnet udrydde Tyveri og Bedrageri og de andre Forbrydelser af denne Art? Det er altsaa derfor, at man, som jeg sagde, skulde give Lovret op, fordi de hidtilværende Straffelove mod Dvaffalveri ikke have udrettet det, som ingen Straffelov nogenfinde har kunnet udrette, at udrydde Forbrydelserne. — Det er, saavidt jeg skjønner, det Fundament, hvorpaa Pluralitetens Forslag hviler, at Tillabeligheden eller Utiltabeligheden af en vis Handling ikke skulde ligge i Bestaffenheden af den af den Paagældende udviste Virksomhed, men skulde beroe paa den Skade, denne medfører. Men har man da ikke selv maattet erkjende, at det er overordentlig vanskeligt at bevise den Skade, som feraarfages af en Dvaffalver ikke blot paa den Enkelte, men paa Samsundet i det Hele? Er det en Skade, som har udviklet sig og kan paapeges Dagen eller Ugen efter at den er tilføiet, eller skjuler den sig ikke meget mere Aar igjennem i Familiens eller den Enkeltes Blod og kommer saa frem med langt mere Voldsomhed? Eller skulde det være et Værn, at man forbyder Dvaffalveren enhver Handling, som kan foranledige smitsomme Sygdommes Udbrud? Men hvad er det at „foranledige smitsomme Sygdommes Udbrud“? — Jeg skal her standse, thi jeg føler, at jeg ellers vilde komme ind i alle Lovens Details, hvilket jeg iøvrigt forbeholder mig at gjøre, naar Pluralitetens Forslag kommer til Forhandling. — Inden jeg slutter, skal jeg gjentage, at jeg troer, at man uforskyldt har bestyldt Røgestanden for Eidenstabelighed i denne Sag. Jeg vilde langt snarere have bestyldt den for en beshynderlig Lunkenhed lige indtil den sidste Tid i en Sag, hvor ikke blot Stændens men Landets vigtigste Interesser staae paa Spil. I det jeg saaledes maa gjentage min Protest imod denne Sigelse mod Røgestanden, maa jeg erklære, at jeg for mit Bedkommende haaber, at dette Lovudkast, der efter min Overbeviisning vil føre til en høist fordærvelig Tilstand, maa ryddes til Side, Om det steer

berbed, at Mindretallets Forslag først bliver vedtaget, eller om det steer paa en anden Maade, vil jeg ansee for mindre vigtigt, og jeg maa derfor ganske henstille til det ærebe Mindretal, om det vil følge Fleertallets ærebe Ordførers indstændige Opfordring.

Fischer: Det ærebe Mindretal har stillet denne Forhandling under i høieste Grad uheldige Forhold. Det har nemlig fremlagt et Forslag, der nu er til Forhandling; men medens det ellers pleier at være det Sædvanlige, at den, der stiller et Forslag, har til Formaal at faae det vedtaget, saa er dette Forslags Vedtagelse det ærebe Mindretal en ganske ligegyldig Sag; det er for ham kun et Middel til at komme over til noget ganske Andet, nemlig til hele Forslagets Forkastelse. Man veed derfor ikke ret, hvad man skal gjøre ved Mindretallets Forslag, om man skal tage dette Forslag for Alvor, eller man skal betragte det som Noget, der kommer frem for igjen at forsvinde. Jeg kan imidlertid, da nu dog Forslaget foreligger, ikke unblade at gjøre opmærksom paa en Ting, som ikke har været omtalt af nogen af de tidligere ærebe Talere, nemlig at det Forslag, som er stillet af Mindretallet, utvivlsomt er det for Dvaffalveriet allergunstigste. Vil man vedtage dette Forslag og lade det blive til Lov, vil i Virkeligheden dermed det være gjort, som man bebreider Fleertallet, Dvaffalveriet vil være givet aldeles frit. De Grændser, som Mindretallet har sat, ere nemlig aabenbart af en saadan Bestaffenhed, at de ville have i høieste Grad lidt at bethyde. Beshynderligt er det, at det ærebe Medlem blandt de Kjendemærker, der skulde godtgjøre, at Dvaffalveriet drives som Næringsvei, og netop i Spidsen for dem, har optaget to af de Bestemmelser, som han har badlet i Fleertallets Forslag; hvad de øvrige Forslag angaaer, da ere disse allerede omtalte paa en saadan Maade af den ærebe Ordfører, at jeg kan unblade at gaae videre ind derpaa. Jeg vil altsaa kun gjøre opmærksom paa, at, hvis man stemmer for Mindretallets Forslag, da stemmer man for et Forslag, der gaaer langt videre just i den Retning, som Mindretallet badler, end Fleertallets Forslag gaaer. Det ærebe Mindretal vælger ogsaa